

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. Jeyaraman

Dr.A. Ekambaram

Dr. G. Stephen

Dr. S. Chitra

Dr. S.Senthamizh Pavai

Dr. A. Shunmughom Pillai

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. Seetha Lakshmi

Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. Krishanan

Dr. Kumar

Dr. S. Kalpana

Dr. T. Vishnukumaran

Dr M. N. Rajesh

Dr. Govindaraj

Dr. Uma Devi

Dr. Senthil Prakash

Dr. Pon. Kathiresan

Dr. S. Vignesh Ananth

Dr.M. Arunachalam

Dr. S. Bharathi Prakash

நவீனத் தமிழராய்வு

(ஷங்காரம் பஞ்சமுகத் தமிழ் ஆய்வாளர்)

Journal of

Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
Literature and Literary Theory, Tamil
UGC Care Listed (Group-I) Journal

தமிழ் உயராண்திரலை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகனர் கல்லூரி [நவீனத் தமிழ் ஆய்வாளர்] என்னும்பாளையம், திருச்செங்கோடு மதுகலைத் தமிழ்த்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி [மகனர்] வீராச்சிபாளையம், சங்ககிரி

தமிழ் கிளக்டியங்களில் வாழ்வியல்

சிறப்பிதழ் ஆசிரியர்
Special Issue Editor

முனைவர் ம. கவிதா
முனைவர் செ. ஜயந்தி

Published by

RAJA PUBLICATIONS

10, (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Thamizh Nadu, India.

Mobile : +91-9600535241
website : rajapublications.com

19 பகுதி-1
Part -1

உரையாடல் கலையில் படர்க்கை மாந்தரின் கூற்று

வி. ஜெயரமியா

முழு நேர முனைவர் பட் அம்வாளர், முதுகலை (ம) தமிழாய்வுத்துறை, முத்துரங்கம் அரசு கலைக்கல்லூரி (த), ஒட்டேரி, வேலூர்-2, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முனைவர் க. தமிழ்ச்செல்வன்

நெறியாளர் & உதவிப்பேராசிரியர், முதுகலை (ம) தமிழாய்வுத்துறை, முத்துரங்கம் அரசு கலைக்கல்லூரி (த), ஒட்டேரி, வேலூர்-2, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

தலைவியிடம் தலைவன் கூற்றைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல்

களத்தில் பேசும் மாந்தராகிய தோழி, கேட்கும் தலைவியிடத் துச் சில தெளிவுகளைப் பெறுவதற்கும் தன் கூற்றில் வலிமை சேர்ப்பதற்கும் படர்க்கை மாந்தரின் சிறந்த கூற்றினைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல் உண்டு

“வினையே ஆடவர்க்குயிரே வாணுகுல்
மனையுறை மகளிருக்கு ஆடவ ருயிரென
நமக்குரைத் தோருந் தாமே
அழாஅல் தோழி அழங்குவர் செலவே.”

எனும் பாடலில் தலைவன் பிரியமென வேறுபட்டுத் தலைவி வருந்தும் போது தலைவன் உரைகளையே தோழி எடுத்துக்கூறித் தலைவன், ‘நின்ற சொல்ஸ்’, ஆதலின், செலவழுங்குவார், வருந்தாதே என ஆற்றுகிறான். மனையுறை மகளிருக்கு ஆடவர் உயிர் என்பது தலைவனுக்குத் தெரிந்த செய்தியே! அச்செய்தியை நமக்கு உரைத்தவனும் தலைவன் தான். ஆதலால், அவன் தன் சொல்வழி நடப்பான் என்றும் ஆடவரை நீங்கி மகளிர் உறைவது அரிது எனத்தெரிந்தவன் என்றும் உறுதியைத் தருகிறான். தலைவனது சொற்களே புண்பட்ட தலைவியின் மனிலைக்கு ஏற்ப மாமுநந்து என உணர்ந்துகான் தன் கூற்றில் தலைவன் கூற்றினைத் தோழி எடுத்து மொழிகிறான். தோழியின் கூற்றில் வன்மை சேர்க்க இக்கொண்டெடுத்து மொழிதல் துணையாகிறது.

தலைவியிடம் அன்னை, தந்தை கூற்றைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல்

இற்செறிப்பரோ பெற்றோர் இற்செறித்து விட்டால் தலைவனைக் காண இயலாதே என வருந்திய தலைவியிடம் தோழி பின் வருமாறு கூறுகின்றாள்.

“இனிதின் இனிது தலைப்படுதும் என்பது
இதுகொல் வாழி தோழி காதலர்

.....
மெல்லிய இனிய கூறலின் இனியான் து
ஒல்லேன் போல உரையா டுவலே.”¹²

என்றுரைக்கிறாள். இப்பாடலில் தன்னிடம், தாய், தந்தை கூறியதையும், தான் அவர்கள் வேண்டுதலுக்கு உடன்படாதவை போலச் சில ‘வார்த்தையாடி’ யதையும் எடுத்துக் கூறுகிறாள். தோழி களத்தில் இருவரே உளர். இக்களத்தில் மூவர் உரையாடல் எடுத்து மொழியப்படுகிறது. அவர்களது உரையாடலின் தொடர்ச்சி, தோழி. தலைவியை இனிதான் செயல் நமக்கு வாய்த்துள்ளது எனக்கூறி மகிழ்ச்சிச் செய்கிறது. அன்னை, தந்தை, கூற்று, தலைவியின் களவொழுக்கம் வெளிப்படவில்லை என்பதை உறுதிபடுதுகிறது. எனவே, தலைவியின் ஜயம் பொருளற்றது என்பதை அன்னை, தந்தை, மொழிகளைத் தோழி கொண்டெடுத்து மொழிவதன் மூலம் உணர்த்துகிறான். ஒரு சிக்கல் நீங்குதற்குக்

கேட்போர் ஜயம் அகலுதற்கு. மனமகிழ்வு ஏற்படுதற்கு இக்கொண்டெடுத்து மொழிதல் பெரிதும் பயன்படுகின்றது.

இரண்டு காட்சிகளின் பேச்ககளை ஒரே பாடலில் உணர முடிகின்றது. எனவே, செய்தியின் முழுமை தமக்குக் கிட்டுகின்றது முன்னிலையாரின் கூற்றுக் கொண்டெடுத்து மொழியப்படுகின்றது போது ஒரே களத்தில் நடைபெறும் உரையாடல் வடிவத்தையே பெறுகின்றது என்பது தெளிவு. கொண்டெடுத்து மொழியப்படும் உரைகள் சிறியனவாகவும், பெரியனவாகவும் உள்ளன.

தோழி. பெரும்பான்மைப் பாடல்களில் தலைவன். தலைவி இருவரின் கூற்றுகளையே கொண்டெடுத்து மொழிவதைக் காணலாம். இவ்விரு மாந்தரின் நெருங்கிய உறவிற்காகவே செயற்படுவன் தோழி. ஆதலால். பிறர் உரைகளையே பெரிதும் மதித்து ஈடுபாட்டுடன் அவற்றை ஏற்றுத் தன் உரையினுள் எடுத்து மொழிகின்றார். தோழியின் கொண்டெடுத்து மொழிதல் ஜம்பத்தாறு பாடல்களுள் தலைவி கூற்று இருபத்தேழு பாடல்களிலும் தலைவன் கூற்று பதின் மூன்று பாடல்களிலும் எடுத்து மொழியப்படுகின்றன. ஏனைய பாடல்களில் தோழி கூற்றும். அன்னை, தந்தை. அயலாட்டி ஆகியோர் கூற்றுகளும் எடுத்து மொழியப்படுகின்றன. பிரிவிடை வருந்தும் தலைவியை ஆற்றுவிப்பதாகப் பல பாடல்கள் அமைந்துள்ளனயோல் தலைவியின் புல்மய் எடுத்து மொழியப்பட்டுப் பின். அவள் புல்மயலுக்கு ஆறுதல் கூறும் வகையில் தோழி உரை அமைகிறது. தற்கூறும், பிறர் கூற்றுகளும் இங்குத் தோழியின் கூற்றில் கொண்டெடுத்து மொழியப்படுவதன் நோக்கம், தலைவியின் அச்சம், இளிவரல், ஜயம், மருட்கை எனும் உணர்ச்சியைப் போக்குவதாகும். தோழி தன் மொழியில் அமுத்தத்தைச் சேர்க்கத் தகுதியான பிற மாந்தரின் உரைகளைக் கொண்டெடுத்து மொழிகிறார். இப்பாடல்கள் நேரிடையான உரையாடல் வடிவத்தையும் மறைமுகமான உரையாடல் வடிவத்தையும் பெறுகின்றன.

தலைவனிடம் தோழி கொண்டெடுத்து மொழிதல்

தலைவனிடம் தோழி உரையாடுகையில். தன் கருத்துக்கு வலிமை கூட்ட இன்னொருவர் பேச்சினை எடுத்து மொழிகிறாள் தலைவன். தலைவி. அன்னை. தந்தை. பரத்தை ஆகியோர் கூற்றுகளையும் கொண்டெடுத்து மொழிகின்றாள். இப்பாடல்களின் எண்ணிகை இருபத்தைந்தாகும் இவை பின்வரும் குழல்களில் அமைந்துள்ளன “புணர்ந்து நீங்கும் தலைமகன் பிரிவால் வருந் தும் தலைமகளை ஆற்றுவாய் எனத் தலைமகனிடம்புகல்ல.”

“பகற்குறி இருக்குறி நேரும் தலைமகனை வரைவு கடாதல்.”⁴

“உடன்போக்கு அஞ்சவித்தல்.”⁵

“உடன்போக்கு வலித்தல்”⁶

“தலைமகனைச் செலவழுங்கத் தூண்டல்.”⁷

“தலைமகனால் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி. தலைமகளை ஆற்றுவித்துச் செலவுக்கு உடன்படல்.”⁸

“வினைமுற்றி வந்தானிடத்து விளம்பல்.”⁹

“பரத்தையிடமிருந்து மீண்ட தலைமகனுக்கு வாயில் மறுத்தல்.”¹⁰

மேற்குறித்த குழல்களில் தலைவனிடம் உரையாடும் தோழியின் கொண்டெடுத்து மொழிதல். அளவில் குறுகியும் நீண்டும் அமைகிறது அன்னை, தந்தை. பேச்சுகள் அளவில் குறுகியவை. மற்றவர் பேச்சுகள் நீண்டவை என்பது குறிக்கத்தகும் இவை.

○ தற்கூற்றைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல்

○ பிறர்கூற்றைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல்

என இருவகையாக அமைகின்றன. இவற்றுள் இரண்டாவது வகையை,

❖ முன்னிலை மாந்தரின் கூற்றைக் கொண்டெடுத்து

❖ மொழிதல் படர்க்கை மாந்தரின் கூற்றைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல்

என இரண்டாகப் பாகுபடுத்தலாம். தற்கூற்று தலைவனிடம் மொழிந்ததைத் தலைவனிடம் கொண்டெடுத்து மொழிதல் தலைவனைப் பகற்குறியில் சந்தித்த தலைவி மாலை வந்தும் மனைக்குத் திரும்பாமல் மறுகி நின்றபோது.

“யாம்முன்
சென்மோ சேயிழை..”

என்று தோழி மொழிகிறாள். தலைவியோ மறுமொழி தராமல் கண்ணர் விடுகிறாள். மறநாள் இந்நிகழ்ச்சியைத் தலைவனிடம் எடுத்து விளக்கும்போது. சேயிழையே, யாம் முன்னே செல்வோம் வருக’ எனத் தலைவியிடம் கூறிய தன் கூற்றைக் கொண்டெடுத்து மொழிகிறாள் தோழி. தனது மொழியால் தலைவியை ஆற்றுவிக்குமாறு வேண்டுதல். வரைவுக்கு அவனை மறைமுகமாக வற்புறுத்துதல் ஆகும். இக்கொண்டெடுத்து மொழிதல் கூற்று ஒரு நற்பயனை நல்குகின்றது.

- பிறர் கூற்று
- முன்னிலை மாந்தரின் கூற்று
- தலைவன் மொழிந்ததைக் கூற்று கொண்டெடுத்து மொழிதல்.

பொருள் வயிற்போக விரும்பிய தலைவனிடம் அவன் கூற்றையே தோழி கொண்டெடுத்து மொழிவதாக ஒரு குறுந்தொகைப்பாட்டு உள்ளது.

“உமணர் சேர்ந்துகழிந்த மருங்கி னகன்றலை ஊர்பாழ்த் தன்ன ஓமையம் பெருங்காடு இன்னா வென்றீ ராயின் இனியவோ பெரும தமியோர்க்கு மனையே.”¹²

தலைவனுடன் தலைவியை அழைத்துச் செல்லுமாறு தோழி வற்புறுத்துகிறாள். ஆனால், தான் போகும் பாலைவழி மிகத் துண்பமானது என்கின்றான் தலைவன். உமணர் தொடங்கி இன்னா என்பது வரை தோழியிடம் தலைவன் உரைத்தலை அவன் மொழிகளையே. தோழி, தலைவனிடம் எடுத்துவரைக்கின்றாள். தோழியின் கூற்றில் முக்கால்

பகுதி தலைவன் மொழியாகவே உள்ளதைக் காணலாம்.

தலைவன் தோழியிடமும் தலைவியிடம் உரைத்தவற்றைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல்:

இரண்டு மாந்தரின் வெவ்வெறு சமயத்தில் ஒருவர் மொழிபும் இரண்டு கூற்றுகளை ஒரு பாக்டெல் கொண்டு ஒத்து மொழிதல் உண்டு.

“பான்மருண் மருப்பி ஞாரல்புரை பாவடி பிர்ந்துங் கமற்கடா அத் தினம்பிரி யொருத்த லாறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படர்ந்து பொருள்வயிற் பிரிதல் வேண்டும்.”¹³

என்பது பொருள்வயிற் பிரிய விரும்பும் தலைவன். தோழியிடம் புகன்று நின்னிற் பிரியவென் அஞ்சல் ஓம்பு என்பது அதே தலைவன் முன்பு தலைவியிடம் புரியேன் என்று பேசியது. தலைவனிடம் இருந்த இரண்டு கூற்றுகளையும் தோழி கொண்டெடுத்து மொழிகின்றாள். தன்னிடம் கூறியதை ‘அருளில் சொல்லும் நீ சொல்லினையே’ என்று கடிந்தும். தலைவியிடம் கூறியதை நன்னர் மொழியும் நீ மொழிந்தனையே என்று புகழ்ந்தும் பேசகிறாள். தோழி. தலைவனின் கூற்றுகளில் உள்ள முரண்பாட்டை இக்கொண்டெடுத்து மொழிதல் கட்டுவதால் செவவழுங்கக் கோரும் தோழியின் விருப்பம் நிறைவேற வாய்ப்புள்ளது. இப்பாடல் மூன்று மாந்தரின் பேச்ககளை ஒரே களத்தில் தோற்றுவிக்கின்றது.

தலைவன், தலைவியிடம் கூறிய பல கூற்றுகளைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல்.

தலைவன் பல சமயங்களில் தலைவியைத் தேற்றுத்தர்காக மொழிந்தவற்றைத் தோழி ஒரே கூற்றாகக் கொண்டெடுத்து மொழிகின்றாள்.

“நன்னுதால் அஞ்சலோம்பு
சின்மொழி தெளி
கொடுங்குழாய் தெளி.”¹⁴

தலைவனின் இக்கூற்றுகளைக் கொண்டெடுத்து மொழிவதாகத் தோழி அவனுடைய

உறுதிமொழிகளை நினைவூட்டி வரைவு மேற்கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறாள் இது தலைவன். தலைவி கூட்டம் நிகழ்ந்த பல காட்சிகளைத் தோற்றுவிக்கிறது.

படர்க்கை மாந்தரின் கூற்று (அன்னை மொழியைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல்)

பகற்குறி வந்த தலைவனிடம் வரைவு கூவழாறு மறைஞக்கூக்கு உணர்த்த விழைகின்றாள். தோழி புன்னை மாத்தில் தலைவனுடன் நகைத்து விளையாடி மகிழ்வும் தலைவி. நானுகிறாள் அதற்குக் காரணமாக “நும்மினுஞ் சிறந்தது நுவ்வை ஆகும்”¹⁵ எனும் தலைவியின் தங்கை புன்னை எனப் பொருள்படும் அன்னையின் மொழியைத் தோழி கொண்டெடுத்து மொழிகிறாள். அன்னை கூறினால் புன்னையது சிறப்பே என்ற அடித்த அடி இக்கொண்டெடுத்து மொழிதலைத் தெளிவுப் புலப்படுத்துகிறது. புன்னையின் மீது அன்னைக் கொண்டுள்ள அன்பை உணர்த்தி. அவ்விடத்திற்கு அவள் வருதலும் கூடும் என்ற அச்சத்தைத் தலைவனுக்கு ஊட்டத் தோழி கொண்டெடுத்து மொழிதலைப் பயன்படுத்துகின்றாள். அன்னையின் கூற்று அளவில் சிறியதாக உள்ளதை உணரவாம்.

தந்தை மொழியைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல்

தலைவனிடம் இரவுக்குறி மறுக்கும் தோழி. அதற்கானக் காரணத்தை இயம்புகையில்.

“சிறு சிவப்ப

வெலனில் குறுமகளியங்குதி”¹⁶

எனும் தந்தையின் பேச்சைக் கொண்டெடுத்து மொழிகின்றாள். பெற்றோர் தலைவியைக் கண்காணித்து வருவதால் இரவுக்குறி கட்டுப்படானது என உணர்த்திய தோழி. தலைவனை வரைவுகடாவுகிறாள். தாயின் மொழியும் குறுமையாகவே உள்ளது. களவில் ஆர்வமுள்ள தலைவனிடம் அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்க அளவான இம் மொழிகளே

போதுமானவை. ஆதலால், தலைவனிடம் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படும் எனத் தோழி நினைந்து சொற்படுகின்றாள்.

தலைவனிடம் தலைவி மொழியைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல்

அல்ல குறிப்பிட்ட தலைவன் வறிதே மீண்டூத் அறிந்த தலைவி. தோழியிடம் வருந்திப்பறாக்கிறாள் தலைவனிடம் உரையாடுகையில் தோழி அவ்வருத்த உரையைப் பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறுகின்றாள்

“எறிரங் கிருளிடை யிரவினிற் பதம்பெறா அன் .....

நசை வேட்கையான் மிசைபாடும் புள்ளினறங் அளிநசை ஆர்வற்ற அன்பினேன் யானாக”¹⁷

தலைவியின் துன்பத்தைத் தலைவன் உரை வேண்டும் என்பதற்காகவே அவளது உரை நீண்டதாயினும் அவ்வாறே தோழி கொண்டெடுத்து மொழிகிறாள். அதனால், தலைவியிடம் தலைவனுக்கு இரக்கமும் அருளும் சரக்கின்றன. தலைவனை வரைவில் சடுபடுத்தும் தோழியின் எண்ணம் ஈடேற்ற தொடங்குகிறது. தலைவனிடம் பொறுப்புணர்வு மிகல் வேண்டும். தலைமைத் தன்மை நிலைபெறல் வேண்டும் என்றும். அவன் ஊரார் பழிச் சொல்லுக்கு அஞ்சி நடத்தல் வேண்டும். சொல் வழுவாது துலங் கல் வேண்டும். எந்திலையிலும் தலைவியிடம் ஒரு தன்மையாக ஒடுதல் வேண்டும் என்றும் தோழி விரும்புகிறாள். எனவே, தலைவனிடம் உரையாடுகையில் தலைவி. அன்னை, தந்தை ஆகியோர் மொழிகளை அளவுடன் கொண்டெடுத்து மொழிகின்றாள். தலைவியிடமும் தலைவனிடமும் தோழி நிகழ்ந்தும் கொண்டெடுத்து மொழிதல் பாடல்களை ஓயிட்டால் எவரிடத்திலும் பேசினாலும் தலைவியை மையப்புள்ளியாகக் கொண்டு அவளது கூற்று அமைவதை அறியலாம். தலைவன் குணமும் குற்றமும் கொண்டவன். தலைவி குணமென்னும் குன்றேறி நிற்கும் கொண்கையள் எனும் உண்மைகள் தோழியின் பேச்சில் துலக்கமாகின்றன.

சிறைப்புறக் கூற்று. தலைவரிடம் தலைவரிடம் தோழி. “இளமைப் பருவத்தில் இன்ப நாட்டம் தோழி. “இளமைப் பருவத்தில் இன்ப நாட்டம் பண்பாகும்.”¹⁹ இத்தகைய இன்ப அடிக்கருவான பண்பாகும். இத்தகைய இன்ப நாட்டத்தில் ஈடுபட்ட தலைவனும் தலைவியும் களவொழுக்கம் மேற்கொள்ளும் போது அவ்வொழுக்கம் நீடி இயலவால் ஊரார் பேசும் அவர் மொழி எழும். அன்னை ஜயநாயகான். அவர் மொழி எழும். அன்னை ஜயநாயகான். தலைவியை இற்செறிப்பாள். இதனால், தோழியின் பணி மிகுதி. இற்செறிக்கப்பட்ட தலைவியின் அல்லவைப் போக்குதற்கும், பகலிலும் இரவிலும் சிறைப்புறமாக வந்து நிற்கும் தலைவனுக்குச் சிறைப்புறமையை உணர்த்தி வரைவு கடாவதற்கும் தோழி செய்தியை உணர்த்தி வரைவு கடாவதற்கும் தோழி செய்தியை உணர்த்தி வரைவு கடாவதற்கும் தோழி முனைவாள். சில நேரங்களில் தலைவி முனைவாள். இற்செறிப்புக்கு ஆளாகாவிட்டனும், வரைவில் நாட்டம் கொள்ளாது தலைவன் இரவுக்குறி நீடித்தலை உணரும் தோழி அவனைக் கண்டித்து வரைதல் முயற்சியைத் தூண்டுவாள்.

பன்முறை தலைவனிடம் நேரில் எடுத்துக் கூறியும் பயனில்லாது போகும் போது, பேசுவதைவிட மறைதல் இருக்கும்போது, அவனைப் பற்றி வன்மையாகப் பேசுதல் இயலுமாதலால் தலைவன் சிறைப்புறம் நிற்பதை உணர்ந்து அதனைத் தக்கவிரர்காகப் பயன்படுத்துகிறாள். களவொழுக்கம் அறிந்த அன்னைத் தலைவியைத் துன்புறுத்துதலையும், அன்னைத் தலைவியைத் துன்புறுத்துதலையும், அன்னை. தலைவி மொழிகளை அவர்கள் கூறியவாறு எடுத்துமொழிகிறாள். பதின் மூன்று பாடல்கள் இவ்வகையில் அமைந்துள்ளன. பகற்குறியிலும், இரவுக்குறியிலும் வந்து நிற்கும் தலைமகன் கேட்குமாறு தலைமகளிடத்துத் தோழி கூறும் பாடல்கள்,

“வரைவு நீடிப்பக் கூறியது”²⁰

“அன்னை வெறியயருமென்பது படக்கூறியது.”²¹

“செறிப்பறிவுறுப்பான் வேண்டிச் சொல்லியது.”²¹

என்ற மூன்று சூழல்களில் அமைகின்றன.

இம்முனிஸ்டர் வகுக்குதல் வேண்டி கூறிய பொருளங்களை இங்குப் பேசுகின்ற மாந்தர் இருஷை. கோட்டைம் மாந்தரான் ஒருவர் நேரினையாகக் கூறுவதற்காகவும் மறையுக்காகவும் கேட்கின்றனர் மறைந்து நிற்பவாக்காச் செய்தி உணர்த்துவதே கேட்கவோரின் நோக்கம். வரைவு கடாவும் தோழி. தன் வற்புறுத்தலுக்குப் பிறர் இடையீடு உள்ளது என்பதை அவர்களின் சொற்களைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல் மூலம் உணர்த்துகின்றாள். தோழி இத்தகைய காற்றில் அன்னையின் கடுஞ்சொற்களையும் தந்தையின் சொற்களையும் கொண்டெடுத்து மொழிகின்றாள். இவற்றுள் அன்னையின் மொழியே மிகுதியாக இடம் பெறுகின்றது. அதனால், அன்னை களவொழுக்கம் அறிந்தனள் என்ற அச்சு உணவினைத் தலைவனுக்குத் தோற்றுவிக்கின்றாள்.

“யான். து அஞ்சினென் கரப்புவந்தான். து

.....
பனியுந் தீர்குவள் செல்கென் நோளே.”²²

இப்பாடலில் அன்னை களவொழுக்கம் அறிந்தனள் என்பதை அவள் மொழி களாலேயே தலைவனிடம் அந்திக்காலத்தே கடல் தெய்வம் கரையின்கண் நிற்பதுபோல நிற்கின்றாயே! எனத் தோழி வாழ்வென் என்றும் கூறியதை எடுத்துக்கூறி. அந்தையின் கண் வந்து மறைந்து நிற்கும் பகற்குறியிலும், இரவுக்குறியிலும் வந்து நிற்கும் தலைமகன் கேட்ப உரைக்கிறாள். தலைவி இடையீடு இன்றித் தலைவனுடன் உறைந்து வாழ்தலையே விரும்பினாள் என நுட்பமான உணர்வினை எடுத்துக்காட்டுகின்றாள். இங்ஙனம் கொண்டெடுத்து மொழியப்படும் உரைகள் கூறுவதற்குத் தலைவனுக்குக் கலக்கத்தையும் அச்சத்தையும் ஏற்படுத்தி வரைதலின் இன்றியமையாமையை உணரச் செய்கின்றன.

செவிலியிடம் தோழி கொண் டெட்டுத் து மொழிதல்

“தோழி செவிலியிடத்துக் கூறுவாளாய்க் கொண்டு இத்து மொழிகின்ற பாடல்கள் நான்கு உள்ளன செவிலியிடம் நேரிடையாகவும்.”²² “தலைவிக்குக் கூறுவாளாய்க் கெவிலியிடத்தும்.”²³ தலைமகன் சிறைப்புறமாகச் செவிலியிடத்துக் கூறுவதாகவும்.²⁴ இக்கொண்டெட்டுத் து மொழிதல் பாடல்கள் அமைகின்றன.

“எம்மில் வருகுவை நியெனப்
பொம்ம லோதி நிலி யோனே.”²⁵

என நொதுமலர் வரைய வந்துற்றபோது தலைவிக்குக் கூறுவதுபோல் தலைவியிடம் அவன் உரைத்த மொழியினை எடுத்து மொழிகின்றாள். எம்மில் வரக வைந் என்ற தலைவன் கூற்று. தலைவன். தலைவியின் பொய்க் காத களவொழுக்கத்தினை வெளிப்படுத்துதற்கு எடுத்து மொழியப்படுகிறது. தலைவனைக் களவில் வரைந்த தலைவி பிறர் இல் செல்லுதல் எவ்வாறு என்ற வினாவினைச் செவிலி உணருமாறு செய்வதற்கு இப்பேச்கப் பயன்படுகிறது. “இது போன்ற ஒரு பாடவில்.”^{26(a)} செவிலியிடம் அறத்தோடு நிற்கும்போது முன்னிலை, படர்க்கை, மாந்தரின் மொழிகள் கொண் டெட்டுத் து மொழியப்படுகின்றன.

“அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நின்மகள்
பாலு முண்ணாள் பழங்கண் கொண்டு
நனிபசந் தனளை வினவுதி”

என்று செவிலியின் வினா எடுத்து மொழியப்பட்டு தோழியின் விடை தொடருகிறது. அங்ஙனம் தொடரும் பேச்சில் தலைவன் முதன்முதலில் தலைவியைக் கண்டு வினவியதும் அவனைப் பற்றித் தோழியிடம். தலைவி உரைத்தும் இணைகின்றன.

“வரிழன விஸ்வ சொருகனை தெரிந்துகொண் டியாதோ மற்றும் மாதிரம் படரென, என்றும்,
ஐவகை வருத்த கூந்த லாய் நுதன்

மையி ரோதி மடவீர் நும்வாய்ப்
பொய்யு முளவோ வென்றனன்”

என்றும். தலைவி. தோழி இருவரிடமும் தலைவன் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. தலைவியிடம் தலைவன் வயப்பட்டனள் என்பதை. மற்றிவன் மகனே தோழி செவிலி வினாவும். தலைவன். தலைவி இருவர் கூற்றுகளும் தோழியின் கூற்றில் கொண்டெட்டுத் து மொழியப்பட்டு ஒரு முழு நிகழ்ச்சியை வருணிப்பதாக அமைகின்றன. தலைவி இரவு நேரத்தில் படப்பைக்குச் சென்றவள் என்ற செவிலி கூற்றைத் தோழி எடுத்து மொழிந்து. “அவன் தலைவில்லள் குருடைத் தெய்வமே என வற்புறுத்துகிறாள் சிறைப்புறமிருந்த தலைவன் இதனைச் செவிமடுக்கின்றான். செவிலிக்கும் ஜூம் தோன்றிவிட்டதால் இனி இரவு நேரத்தில் தலைவியைக் காணல் அரிது என்பதைத் தலைவனுக்கு உணர்த்துகின்றாள்.”²⁷ இப்பாடவில் முன்னிலையாரின் மொழியை எடுத்து மொழி வதால் முழு உரையாடல் வடிவம் கிடைக்கிறது. செவிலியிடம் கொண்டெடுத்துப் பேசும் தோழி. தன் கூற்றைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல் இல்லை. முன்னிலை மாந்தர். படர்க்கை மாந்தர் மொழிகளையே எடுத்து மொழிகிறாள்.

பாண்ணிடம் தோழி கொண் டெட்டுத் து மொழிதல்

‘யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள்’²⁸ எனத் தொல்காப்பியனார் குறிப்பிடும் வாயில்கள் பாண்ணும் அடங்குவன். தலைவன். தலைவி. பரத்தையரிடையே பழகும் உரிமை பெற்றவன் பாணன். எனவே, தலைவியிடம் வாயில் வேண்டும் தலைவன் பாணனைத் தூதாக அனுப்புவான். “அங்ஙனம் வாயில் வேண்டிவந்த பாண்ணிடம் தோழி வாயில் மறுத்துக் கூறுங்கால் தலைவியின் இளமை மாறாத சொற்களையும்.”²⁹ குயவனது சொற்களையும்³⁰ கொண்டெடுத்து மொழிந்து. தலைவனின் நன்றி மறந்த தன்மையையும்.

பாளைது பொய்மையையும் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறாள். எனவே, இரு பாடல்களிலும் பார்க்கையாரின் தொழில்களைத் தோழி கொண்டெடுத்து மொழிகிறான்.

தலைவியின் கொண்டெடுத்து மொழிவு

அகந்தினனைப் பாடல்கள் நூற்றுக்கு நூறு, "உளவியல் பற்றியவை" இதற்குத் தலைவி எனும் தலைவனம் மாந்தரே அடிப்படை ஆவாள். அவளைது உணர்வுகளைச் சுற்றியே தலைவனின் எண்ணமும் பிற துணை மாந்தர்களின் எண்ணங்களும் பார்க்கின்றன. மாந்தரின் உணர்ச்சிகளும் அவற்றின் போராட்டங்களுமே அப்பாடல்களின் கருவாகும்.

தலைவி, தோழி என்ற இவ்விருவரின் கூற்றுகளும் எல்லா நாடக மாந்தரின் பண்புகளையும் விளக்கும் சிறந்த உளவியல் பாடல்களாகும். பிற மாந்தரின் கூற்றுகளைத் தன் கூற்றில் கொண்டெடுத்து மொழியும் தலைவியின் பாடல்கள் அறுபத்து மூன்று உள்ளன. இவற்றுள் தோழியிடம் உரையாடும் தலைவியின் பாடல்களிலேயே பிற கூற்றை மிகுதியும் எடுத்து மொழியும் இயல்பு காணப்படுகிறது. தோழியிடம் தலைவி நேரிடையாக உரையாடும் ஜம்பத்திரன்டு பாடல்களில் தற்காற்றையும், முன்னிலை பார்க்கை மாந்தர்களின் கூற்றுகளையும் கொண்டெடுத்து மொழிகிறாள். சிறைப்பறுத்தில் ஏழு பாடல்களிலும் தலைவனிடம் நேராக நான்கு பாடல்களிலும் தலைவியின் கூற்று அமைந்துள்ளது.

தலைவியின் இரங் கத் தக் க மனீநிலைகளிலெல்லாம் நயமாகவும், அன்பாகவும் தேவைப்பட்டபோது வன்மையாகவும் கூறுவன கூறி ஆற்றுவிக்க முற்படும் தோழியின் சொற்களையே தலைவி கொண்டெடுத்து மொழிந்த தன் ஆற்றாமைக் குரிய காரணங்களையும் நவீனிக்கின்றாள். எனவே, முன்னிலையாரின் கூற்று அதாவது, தோழியின் பேச்சு, கொண்டெடுத்து மொழிதல் மிகுதியாக இடம் பெறுகின்றது. பார்க்கையாரின் கூற்றாகத் தலைவனது பேச்சு அடுத்த இடம் பெறுகின்றது. தலைவியின்

துங்பத்தை மிகுவிக்கும் அனைன, அபவிலாட்டி, மலர்விற்கும் மங்கை ஆகியோர் கூற்றுகளும் இடம்பெறுகின்றன தலைவியின் கொண்டெடுத்து மொழிதல் பாடல்கள் பின் வரும் குழல்களில் அமைகின்றன.

தொகுப்புரை

தனி உரையாடல் எப்பது ஒருவர் பேச்சைக் குறிக்கும். அதில் தனிக் கூற்றுப்பாடலும் கொண்டெடுத்து மொழிதற் பாடலும் அடங்கும். தலைவன் பிறர் கூற்றைக் கொண்டெடுத்து மொழிதல் மிகக் குறைவு தற்காற்று. முன்னிலைக் கூற்று, பார்க்கைக் கூற்று என்ற மூன்று நிலைகளிலும் கொண்டெடுத்து மொழிதல் அமைகின்றது. கொண்டெடுத்து மொழியப்படும் உரைகள் பேசுவோரின் பேச்சுக்கு வன்மை சேர்க்கின்றன. முன்னிலைக் கூற்றைக் கொண்டெடுத்து மொழியும் போது உரையாடல் வடிவம் முகிழிக்கின்றது. தோழி தன் பேச்சில் தலைவி, தலைவன், அன்னை, தந்தை அயலிலாட்டி, காவலர், ஊரார், முதுபார்ப்பன் ஆகியோர் கூற்றுகளை எடுத்து மொழிகின்றாள்.

தலைவி கொள்ளும் அச்சம், இளிவரல், ஜூயம், மருட்கை ஆகிய உணர்ச்சிகளைப் போக்கி அவளை ஆற்றுவிக்கத் தோழி பிறர் கூற்றுகளைத் தன் உரையில் எடுத்து மொழிகின்றாள். தலைவனின் பொறுப்புணர்வு மிகுதற்கும் தலைமைத் தன்மை நிலைபெறுதற்கும் தலைவியிடம் எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையாக ஒழுகுதற்கும் தலைவி, அன்னை, தந்தை மொழிகளைத் தோழி அளவுடன் கொண்டெடுத்து மொழிகின்றாள்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. பெருங்கடுங்கோ, குறுந்தோகை, பா- 135.
2. நற்றினை, பா - 134.
3. மேற்படி, பா - 398.(கலித்தோகை, பா- 129.)
4. நற்றினை, பா - 159,172,276

- அகநானுரு. பா- 12,150,218,300,340.
- கவித்தொகை. பா - 46,132.
5. நற்றினை. பா - 12.
6. குறுந்தொகை. பா - 124.
7. நற்றினை. பா - 33,46,71. (அகநானுரு, பா - 143,கவி-4,14,21.)
8. நற்றினை. பா - 229.
9. அகநானுரு. ப - 314.
10. குறுந்தொகை. பா - 196.அகநானுரு, பா- 386.
11. உலோச்சனார். நற்றினை. பா - 398 6-7.
12. பெருங்குஞ்சோ. குறுந்தொகை,பா - 124.
13. கவித்தொகை. பா - 21.
14. நல்லந்துவனார்.கவித்தொகை,பா - 132,9,13,17.
15. நற்றினை,பா - 172,4.
16. கபிலர்,அகநானுரு,பா - 12:2-3
17. கவித்தொகை. பா - 46.
18. ஆ.இராமகிருட்டினன்,அகத்தினை மாந்தர்- ஓர்ஆய்வு ப - 83.
19. அகநானுரு, பா 248, 370, நற்றினை பா, 53,122, 145, 206, 306, 339, 389.
20. நற்றினை, பா -273. அகநானுரு,பா-98,242
21. நற்றினை, பா-191
22. நல்வேட்டனார். நற்றினை, பா - 53.
23. அகநானுரு, பா - 48.
24. குறுந்தொகை, பா - 379.
25. அகநானுரு, பா - 158.
26. குறுந்தொகை பா -379, 5-6.
27. தங்கால் முடக்கொற்றனார்,(அ)அகநானுரு, பா-48.
- கபிலர், அகநானுரு, பா - 158.

28. இளவழகனார்.தொல்காப்பியம் நூ-1139.
29. சீத்தலைச்சாத்தனார். நற்றினை பா 127.
30. கடலூர் பல்கண்ணனார். நற்றினை, பா 200
31. பெரியகருப்பன். சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு, இலக்கியக் கொள்கைகள், ப-127.

7

1. சித்பா & ராவிச்சந்திரன்	'பூங்காத்தி' சிறுக்கை தொகுப்பில் எதார்த்த நிலை கைத் மாந்தர்கள்	1-5
2. S. CHELLAPPA	மனிதனை ஆலூம் குழப்புவன்கள்	6-10
3. மகவிதா	குட்டகாரந்தன் நாவுக்களில் குடும்பச் சிக்கல்கள்	11-16
4. க. திராபேஜங்	ஆலூயங்களில் தான் இசைச் சிற்பங்கள்	17-20
5. S. உமா	ஆறாம் ஓர் ஆய்வு	21-25
6. பெசுமதி	பிப்பாடலில் மதுரை மக்களின் வாழ்வியல்	26-34
7. இ.கலைக் கோவன்	முகுகவேள் படைப்புகளின் வழி மார்க்கிய பார்வையில் மனிதகுல வாழ்வியலும் குழலியலும்	35-40
8. திரா. ஜெயசங்கர்	ஆசாரக்கோவலையில் சுகாதாரச் சிந்தனைகள்	41-46
9. ராதி	இலக்கண உரைகளில் வாழ்வியல் விழுமியங்கள்	47-51
10. ப.குருசந்தர்	திரைத்துறையில் இலக்கியவாதிகள்	52-56
11. நா.க. அனுாதா	பாரதியார் கவிதைகளில் தேசிய ஒருஞமப்பாடு	57-60
12. கு. பத்ம பிரியா	சங்க இலக்கியங்களில் வாழ்வியல்	61-66
13. ரா. ராமேஸ்வரி	புதுக்கல்விதையில் வாழ்வியல்	67-70
14. கா. சந்திரசேகரன்	பட்டினப்பாலை வெளிப்படுத்தும் மக்கள் விளையாட்டு சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் கெசக்கோம்பைக் கண்ணி	71-74
15. ஆ. வதா	THE EPIGRAPHIST OF EPIC PROPORTIONS	75-79
16. SUNITHA MADHAVAN	வெ இறையன்புவின் நற்சிந்தனை	80-88
17. ஆ. எழுமுகை	கிரட்சனையிய யாத்திரிகத்தில் வாழ்வியல்	89-93
18. ஏஞ்சலின் பேராக்கா கிரிஸ்டோபல் & அவினா ராணி		94-98
19. இரா. ரம்யாமகேஸ்வரி & நற்றினை கூறும் களவு வாழ்க்கை முறை நடபாழிதா		99-103
20. ஆ. ஜூலி & ஜெ. கஜாதா	விவேகசிந்தாமணி காட்டும் வாழ்வியல் கூறுகள் உரையாடல் கலையில் படர்க்கை மாந்தரின் கூற்று	104-110
21. வி. ஜெயப்பிரியா & க. தமிழ்ச்செல்வன்		111-118
22. க. ஜெயத்தி & G.R. வள்ளியம்மாள்	வேதாத்திரி மகரிஷியின் மாக்கோலமாய் விளைந்த மதிவிருந்தான் "அறிவே தெய்வம்" என்ற தத்துவத்தை பற்றிய ஓர் ஆய்வு குறுத்தொகையில் மூல்லை நில மக்களின் வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் ஆண்டாள் பிரியதர்வினியின் சிறுக்கைகளில் கணவன் மனைவி உறவுமுறைச் சிக்கல் குறுத்தொகையில் என்வகை மெய்ப்பாடுகள்	119-124
23. ஜா. காதர்மைதின்		125-130
24. ஆ. கோதேஸ்வரி & தா. வெங்களா ஜோஷுடா		131-135
25. சி. வோகநாயகி & க. தமிழ்ச்செல்வன்		136-143
26. ப. மாக்கிலமா	அகநானுாற்றில் பரணர் பாடல்களின் வழி மன்னர்களின் போர்த்திறம் கலித்தொகை காட்டும் ஆயர் வரைவுமுறை	144-147
27. தேமரிய மெர்லின் கவிதா & ம. கவிதா		148-150
28. மு. மெய்வேல் & பி. குருசந்தர்	எட்டுத்தொகை அகிலக்கியங்களில் மூல்லைத் தினை தலைவி தமிழ் மரபில் 'சேரி'	151-154
29. மு. முனிச்சுரத்தி		155-162
30. த. முத்துவெட்சுமி & கமல்கிளி	தூங்குறுநாற்றில் வேளாண்மை சிந்தனைகள்	163-167
31. ச. பாண்டுருங்கன்		
32. ர.பருமேஸ்வரி	நா.முத்துக்குமார் படைப்புகளில் சமுதாயம் கிராமத்து நதி கவிதைகளின் வழி தமிழர் வாழ்வியல் நடுகல் வழிபாடு	168-173
33. ஆ. இராஜவட்கமி		174-179
34. கா.ரஜினி	போகக் கரையும் சித்தர்களும்	180-185
35. பிராணி	தொல்காப்பிய அறுவகை இலக்கணங்களில் அளவு நிறைப் பெயர்கள் புதுக்கல்விதையில் பெண்ணியம்	186-189
36. கோ. இரவிச்சந்திரன்		190-194
37. ஆ. சகிகலா	உடையமைம் பற்றிய பிள்ளைத்தமிழில் வரும் பக்தியுணர்வு காரிக்கைக்கு பின் உறுப்பிலக்கண வளர்ச்சி நிலைகள்	195-201
38. ரா.சுத்யா		202-207
39. இரா.சாவித்திரி	பாலதுமாரன் புதினங்களில் பெண்ணியச் சிந்தனை திருமுந்திரமும் இன்றைய வாழ்வியலும்	208-213
40. ம.சிவகாமி		214-218
41. ஜ.க.பாலத்தினி & வெ. இராமதாஸ்	வேதாத்திரி மகரிஷியின் படைப்புகளில் குழந்தைகளுக்கான அறநெறிகள்	219-223
42. S. கண்ணாதேவி		224-229
43. ந.சுமதி	சிவவாக்கியின் சமத்துவச் சிந்தனைகள்	230-233
44. ப.கு.கதா	ஈ. தமிழ்செல்வியின் நாவலில் 'பொன்னாக்சரம்'	234-238
45. ஆ. தியாகராஜன்	சித்தர்கள் காட்டும் வாழ்வியல் அறங்கள் தமிழ் இலக்கியங்கள் கட்டும் மருத்துவம்	239-242
46. அ.வணஷ்கரி	தமிழ்ப் பிற்றிதழ்களில் காஜூம் கட்டுரையின்வழி வாழ்வியல் குறுந்தொகை நெய்தல் தினை தலைவியின் வாழ்வியல்	243-247
47. செ.வீரவட்கமி		248-253
48. தம.சபி & ரா.விஜி	அறிவியல் இதழ்களில் தமிழ்மொழிநடையும் கலைக்கொல்லலாக்கமும் தமிழ்ப் பருவ இதழ்களில் சிறுக்கைகளின்வழி வாழ்வியல்	254-257
49. க.விமலா		258-261
50. க.சு.மௌதிரி	சிறுக்கைகள் உரைத்தும் மொழிநடை	262-266
		267-272